

Arrest

nr. 273 896 van 9 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1982.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 2 oktober 2017. Op 30 augustus 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 december 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 13 januari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

*U, Z. Q. (*1982), verklaart over de Chinese nationaliteit te beschikken. U bent een katholieke Han-Chinees afkomstig uit het dorp Meihekou, gelegen in de provincie Jilin. U ging zeven jaar naar school, maar stopte hierna wegens slechte studieresultaten en het feit dat uw ouders niet voldoende geld hadden. Uw ouders zijn landbouwers en werken op de velden. U heeft één zus, die bij haar echtgenoot woont in Meihekou. Ook zij zijn landbouwers. U werkte eveneens in de landbouw tijdens het oogstseizoen. Voor de rest werkte u af en toe op bouwsites. Dan ging u voor een paar maanden naar deze werf en huurde een huisje in de buurt. Hierna keerde u terug naar uw dorp en woonde terug bij uw ouders. In 2007 trouwde u met H. W, maar na 2010 (misschien in 2014 of 2015) zijn jullie terug gescheiden. Jullie kregen samen één zoon in 2007. Uw zoon woonde al altijd bij uw ouders. U heeft geen contact meer met uw ex-vrouw en denkt dat ook uw zoon geen contact meer heeft met haar.*

In een soort van interim-bureau zag u een reclame omtrent jobs in het buitenland. Ze vertelden u dat ze u naar het buitenland konden helpen, waar u veel geld zou verdienen. Daar u moeilijk werk vond op het platteland in uw eigen regio, ging u hierop in. U diende dit bureau of de tussenpersonen meer dan 150 000 renminbi te betalen, waarna zij uw documenten en reis zouden regelen. U was echter niet in het bezit van deze grote som geld, waarna u langsging bij een rijke familie Jang in het naburige dorp, die wel vaker geld leenden aan personen die naar het buitenland gingen. U sloot een akkoord en leende het volledige bedrag van hen. De helft kreeg u cash en de helft via een bankrekening. Wanneer u aan zou komen in België zou u na ongeveer twee maanden reeds een deel moeten terugbetalen en vervolgens telkens na drie maanden opnieuw een deeltje.

U vroeg vervolgens zonder problemen een paspoort aan en de tussenpersonen regelden een visum voor u. Ook kochten zij de vliegtickets en verwittigden u wanneer u naar Peking moest komen. Toen het zover was, nam u de trein naar Peking. Van het interim-bureau had u een adres gekregen in Peking waar u naartoe moest gaan. Na een nacht verbleven te hebben op dit adres werd u naar de luchthaven gebracht en vertrok u. U reisde alleen zonder begeleiding van de tussenpersonen.

U vloog van Peking naar België, met een tussenstop in Turkije. Op 2 oktober 2017 kwam u aan in België. De tussenpersonen hadden u gezegd dat er bij uw aankomst in België iemand op u zou wachten in de luchthaven, die u verder aan een job zou helpen. Echter was er niemand te bespeuren bij uw aankomst. U belde naar dat interim-bureau in China, waar ze u verzekerden dat er snel iemand zou arriveren. Dit was echter niet het geval. U probeerde hen nog opnieuw te bellen, maar ze namen nooit meer op. Sindsdien heeft u niets meer gehoord van dit interim-bureau of de tussenpersonen.

Hier in België kreeg u geen hulp bij het vinden van een job en is het voor u zeer moeilijk om werk te vinden, vanwege uw illegaal verblijf. Bijgevolg kon u de lening nooit terugbetalen. Een aantal maanden na uw aankomst in België ging deze rijke familie J. langs bij uw ouders. Daar u de schuldige was, konden ze uw ouders niets aandoen, maar ze brachten wel de boodschap over dat u niet moest terugkeren naar China zonder geld. Indien u dit wel zou doen, zouden ze u vermoorden. Bij terugkeer naar China vreest u dan ook vermoord te worden door deze rijke familie J. Ook zouden ze naar de politie kunnen stappen, waardoor u een gevangenisstraf boven het hoofd zou hangen. U diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 30 augustus 2021.

Ter staving van uw verzoek legt u uw origineel Chinees paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u de status van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U bent er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Zo zijn de door u aangehaalde problemen vooreerst vreemd aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie. Immers verklaarde u geen problemen te hebben gekend in China, noch vreesde u de autoriteiten in uw land van herkomst en zou u het land enkel hebben verlaten in de hoop elders meer geld te kunnen verdienen (CGVS, p.14, 15). U vertrok dan ook louter om economische redenen. U voegde daar ook nog aan toe niet terug te kunnen keren naar China, daar u geld leende van een rijke familie uit een naburig dorp en dat deze familie u nu zou vermoorden of naar de politie zou stappen bij een terugkeer aangezien u dit geld niet kunt terugbetalen (CGVS, p. 14). Nergens in uw verklaringen blijkt echter dat u een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou

behoren. Het gegeven dat u zich voorts wendde tot de Chinese autoriteiten bij de aanvraag van uw paspoort, bevestigt dat u geen vrees ten aanzien van uw autoriteiten bezit. De door u ingeroepen problemen zijn louter van socio-economische (financiële), en interpersoonlijke (tussen privépersonen) en eventueel gemeenrechtelijke aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. U haalde verder geen andere redenen aan waarom u niet zou kunnen terugkeren naar China (CGVS, p. 16). Zo werd u ook letterlijk de vraag gesteld of u ooit persoonlijke problemen kende omwille van uw religie, waarop u duidelijk nee antwoordde (CGVS, p.6). Voorts denkt u geen problemen te ondervinden omtrent uw religie bij een terugkeer naar China op dit moment (CGVS, p.6).

Verder diende u pas uiterst laattijdig een eerste asielaanvraag in. U heeft immers China verlaten in oktober 2017 en verblijft sindsdien onafgebroken in België (zie CGVS, p. 16). Nochtans is deze aanvraag slechts uw eerste aanvraag om internationale bescherming in België. Dergelijke houding kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het bezitten van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom niet te kunnen terugkeren naar zijn land, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Immers verklaarde u zelf dat de familie die u het geld had uitgeleend al enkele maanden na uw aankomst hier naar uw familie in China stapte met het dreigement dat u het geld moest terugbetalen, desondanks diende u toen geen verzoek om bescherming in. Dat u hier dan nog meerdere jaren mee wacht alvorens een eerste verzoek om internationale bescherming in te dienen, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van deze internationale bescherming. Van deze bedreigingen, of het feit dat u op deze manier geld hebt geleend om naar het buitenland te vertrekken brengt u ook geen enkel begin van bewijs aan. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming. Uw verklaring voor uw laattijdig verzoek is allerm minst verschonend te noemen. Dat u niet wist dat er zoiets bestond in België als een verzoek om internationale bescherming, is weinig aannemelijk (CGVS, p. 16). U vertoefde al meer dan geruime tijd in een circuit van illegaliteit. Dat u nooit op de hoogte raakte van het bestaan van de asielp procedure in deze leef- en woonomstandigheden die u als erg moeilijk omschrijft, overtuigt niet. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS werd bovenstaande houding verder bevestigd. Het onderhoud was nog maar goed en wel bezig, toen u reeds vroeg of het correct was dat u niet meer zou kunnen terugkeren naar China indien u een positief antwoord kreeg inzake uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, p.2). Ook iets verder dan halfweg in het onderhoud vroeg u plots of het oké was om uw verzoek op dat moment stop te zetten en te vertrekken (CGVS, p.10). U haalde aan dat de vragen die gesteld werden geen zin hadden en niet veel betekenis (CGVS, p.11). Er werd u uitgelegd waarom alle vragen gesteld werden, waarna u vroeg hoe lang het nog zou duren. Aangegeven dat het onderhoud niet al te lang meer zou duren, besloot u dan maar om verder door te gaan met het persoonlijk onderhoud. Opnieuw getuigt dit van weinig interesse in de procedure en lijkt dit te wijzen op het feit dat u weinig belang hecht aan het krijgen van internationale bescherming. Dergelijke houding kan voorts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

U legde geen documenten neer die bovenstaande beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS in positieve zin kunnen wijzigen. Uw Chinese paspoort dient louter als bewijs van uw identiteit en nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951

(hierna: het Vluchtelingenverdrag) en heeft ze het over een “onzorgvuldige en onredelijke besluitvorming”.

2.2. Vooreerst vat de verzoekende partij de bestreden beslissing samen. Vervolgens stelt de verzoekende partij dat ze duidelijk aangegeven heeft dat ze behoorde tot een zwakke groep in de Chinese samenleving, namelijk de arme landbouwers die onvoldoende opbrengst kunnen genereren uit de landbouwbedrijvigheid en die bijgevolg noodgedwongen op zoek moeten gaan naar oplossingen om in hun levensonderhoud en dat van hun familie te kunnen voorzien. Bijgevolg kan deze groep snel het slachtoffer worden van malafide organisaties, die onder valse voorwendsels en loze beloftes misbruik maken van de zwakke positie van deze personen. De geldschietters deinzen er niet voor terug om het ontleende geld terug te eisen onder dreiging van moord of klacht bij de overheid met gevangenisstraf als gevolg. De verzoekende partij stelt aldus dat ze een gegronde vrees heeft om terug te keren naar China. Ze benadrukt dat ze vreest om ofwel vermoord te worden ofwel onderworpen te worden aan een gevangenisstraf daar ze het geleende bedrag niet kan terugbetalen. Voorts stelt de verzoekende partij dat: *“Verzoeker verbleef inderdaad al enige tijd in België alvorens de aanvraag tot internationale bescherming in te dienen.*

Hij dacht aanvankelijk zelf zijn problemen te kunnen oplossen; hij vreesde immers de represailles van de geldschietters. Hij dacht dat hij gelet op zijn specifieke problematiek niet in aanmerking zou kunnen komen voor de internationale bescherming.

Het is slechts vanaf het moment dat hij zich realiseerde dat hij het geleende geld nooit zou kunnen terugbetalen dat hij de aanvraag tot internationale bescherming indiende; in de hoop zich te kunnen beschermen tegen de malafide mensenhandelaars, die hem onder valse beloftes van tewerkstelling, veel geld lieten lenen om naar Europa te reizen en die er niet voor terugdeinzen om dit geld terug te eisen desnoods met gebruik van dwang/ geweld — tot moord toe - en tussenkomst van de politie met gevangenisstraf als gevolg.

De vrees van verzoeker werd meer en meer concreet naarmate hij beseftte dat hij nooit zou kunnen voldoen aan de financiële eisen van de tussenpersonen en de geldschietters.

Verzoeker verklaarde dat de geldschietters al naar de politie gingen om klacht tegen hem in te dienen ; om deze reden vreest hij te worden gearresteerd en te worden vervolgd.

Verzoeker zal bijgevolg in China niet beschermd worden tegen de geldschietters.”

3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. De verzoekende partij verklaarde dat ze in 2017 China verlaten heeft om in het buitenland geld te kunnen verdienen. Om naar het buitenland te kunnen vertrekken met behulp van een reisbureau of een tussenpersoon diende ze 150 000 renminbi te betalen. Dit bedrag heeft ze aan een rijke familie ontleend.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekster.

4.2. De verzoekende partij bewijst haar identiteit aan de hand van haar origineel Chinees paspoort.

4.3. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.4. De verzoekende partij dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

De door de verzoekende partij beschreven problemen, namelijk dat ze de Chinese geldschietters vreest bij een terugkeer China daar ze hen het bedrag dat ze ontleend heeft niet kan terugbetalen, houden geen verband met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“Voorts denkt u geen problemen te ondervinden omtrent uw religie bij een terugkeer naar China op dit moment (CGVS, p.6).”*

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het begrip *“reëel risico”* wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip *“ernstige schade”* door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan

blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Immers er blijkt niet dat zij bij een terugkeer naar China door de staat of niet-overheidsactoren die bepaalde aspecten van de statelijke bevoegdheden uitoefent zal geëxecuteerd worden of dat haar een doodstraf opgelegd werd.

5.3.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat “(d)e (...) termen “*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker*”, *betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat “(h)et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit(maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.” (Ibid., § 28). Uit een later arrest van het HvJ vloeit echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo stelt het HvJ: “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling, die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijkerwijs ondergaat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU “moet voortvloeien uit de gedragingen van derden” of nog dat “de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen” door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld”. De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben “op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

5.3.2. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er geen zwaarwegende gronden voorliggen om aan te nemen dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat:

- de verzoekende partij verklaard heeft dat ze in China geen problemen heeft gehad. Evenmin vreesde ze de autoriteiten in haar land van herkomst. De verzoekende partij zou het land enkel hebben verlaten in de hoop elders meer geld te kunnen verdienen (notities persoonlijk onderhoud [NPO], p.14, 15).

- *“Verder diende u pas uiterst laattijdig een eerste asielaanvraag in. U heeft immers China verlaten in oktober 2017 en verblijft sindsdien onafgebroken in België (zie CGVS, p. 16). Nochtans is deze aanvraag slechts uw eerste aanvraag om internationale bescherming in België. Dergelijke houding kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het bezitten van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom niet te kunnen terugkeren naar zijn land, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Immers verklaarde u zelf dat de familie die u het geld had uitgeleend al enkele maanden na uw aankomst hier naar uw familie in China stapte met het dreigement dat u het geld moest terugbetalen, desondanks diende u toen geen verzoek om bescherming in. Dat u hier dan nog meerdere jaren mee wacht alvorens een eerste verzoek om internationale bescherming in te dienen, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van deze internationale bescherming. Van deze bedreigingen, of het feit dat u op deze manier geld hebt geleend om naar het buitenland te vertrekken brengt u ook geen enkel begin van bewijs aan. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming. Uw verklaring voor uw laattijdig verzoek is allerm minst verschonend te noemen. Dat u niet wist dat er zoiets bestond in België als een verzoek om internationale bescherming, is weinig aannemelijk (CGVS, p. 16). U vertoefde al meer dan geruime tijd in een circuit van illegaliteit. Dat u nooit op de hoogte raakte van het bestaan van de asielp procedure in deze leef- en woonomstandigheden die u als erg moeilijk omschrijft, overtuigt niet.”*

- dat de houding van de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud getuigt van weinig interesse in de procedure (NPO, p.2; p.10 en p.11) en kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het betreffen pertinente en draagkrachtige motieven die hun grondslag in de bestreden beslissing vinden. Door louter de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren en eerder afgelegde verklaringen te herhalen of voor één bepaalde versie van de feiten te kiezen, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen noch dwingende argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van de desbetreffende bevindingen. In het voorliggend verzoekschrift onderneemt verzoekende partij geen ernstige poging om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Haar voorgehouden vrees wordt inderdaad verder ondermijnd doordat de verzoekende partij reeds in 2017 in België aangekomen is nadat ze geld ontleend had aan deze rijke familie, en aldus heeft de verzoekende partij zeer lang gewacht vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert niet naar zijn land te kunnen terugkeren vanwege een gegronde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk wanneer de dreiging zich voordoet of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat de verzoekende partij naliet dit te doen en gedurende ruim zes jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid.

5.3.3. De Raad wijst er verder nog op dat louter sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale

bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van de verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door de verzoekende partij concreet aangetoond.

5.3.4. Alles samen genomen, acht de Raad het geheel van de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er bij terugkeer naar China in haren hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan niet in aanmerking worden genomen.

5.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in de Volksrepubliek China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord in de aanwezigheid van een tolk Mandarijns. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan de verzoekende partij niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS